

Nakon završetka II. svjetskog rata u Hrvatskoj je, kao i u čitavoj Jugoslaviji, vlast preuzela Komunistička partija zadojena boljševičkom ideologijom, osobito militantnim ateizmom. Nadbiskup Stepinac bio je već 17. svibnja 1945. uhićen, u zatvoru do 3. lipnja. Već sutradan, 4. lipnja, sam ga je Tito u Zagrebu pozvao na razgovor. Iz toga razgovora, a osobito iz razgovora što ga je dva dana ranije Tito vodio s predstavnicima katoličkoga klera u Zagrebu, bilo je jasno da novi režim hoće "narodnu Crkvu", neovisnu o Svetoj Stolici. To je za Stepinca značilo dirnuti u srce katoličkoga jedinstva. Ubrzo se pokazalo da je na djelu planirani žestoki progon Crkve koji se okomio ne samo na biskupe i svećenike nego i na vjernike. Razmahala se neviđena medijska kampanja protiv Crkve, posebno protiv nadbiskupa Stepinca. U siječnju 1946. vlasti su preko novog papinskog izaslanika Hurleya čak zatražile da ga Sveta Stolica makne iz službe zagrebačkog nadbiskupa. Nakon sve žešćih pogrdi i napada na njegovu osobu, ponovno je uhićen 18. rujna 1946. te je 30. rujna izveden pred već montirani politički sudski proces. Znamenit je njegov govor pred sudom 3. listopada, koji nije samo obrana nego optužnica nepravednog suda i vjeroispovjest za koje je svetinje on spreman položiti i život. Na temelju iznuđenih izjava i lažnih svjedočanstava, čak i krivotvorenih dokumenata, nevin je osuđen 11. listopada 1946. na 16 godina zatvora i prisilnog rada te daljnjih 5 godina lišenja svih građanskih prava. 19. listopada 1946. odveden je na izdržavanje kazne u kazneno-popravni dom u Lepoglavi gdje je bio do 5. prosinca 1951. Bilo mu je doduše dopušteno slavljenje mise i čitanje teoloških knjiga, ali je držan u potpunoj izolaciji, podvrgnut trajnim ponižavanjima i stresovima, a po svoj prilici i trovanju, što je uvelike narušavalo njegovo zdravlje. Po svjedocima u procesu za beatifikaciju bio je na popisu zatočenika osuđenih na likvidaciju. Nakon 1864 dana provedenih u lepoglavskom zatvoru, 5. prosinca 1951. bio je premješten na izdržavanje preostalog dijela kazne u internaciju u rodni Krašić. U zatočeništvu, 12. siječnja 1953. imenuje ga kardinalom papa Pio XII. na što su vlasti prekinule diplomatske odnose sa Svetom Stolicom. Nije mogao u Rim ni po kardinalski grimiz, a po smrti Pija XI. ni u konklave, jer nije bio siguran da će se moći vratiti u domovinu, a htio je po svaku cijenu ostati sa svojim narodom. U zatočeništvu, i dalje strogo izoliran, razvija apostolat pisanja. Napisao je na tisuće stranica propovijedi i drugih duhovnih sastavaka. Uputio je mnogim biskupima, svećenicima i vjernicima više od 5000 pisama od kojih je sačuvano oko 700. U pismima, kao čovjek žive vjere i nepokolebljive nade te potpunoga predanja Bogu, naslovnike hrabri, tješi i potiče. I u tim pismima, kao i na suđenju i u cijelom zatočeništvu pokazuje iskrenu ljubav i prema onim osobama koje su ga progonile i nepravedno optuživale. Molitva za neprijatelje i praštanje svima stalna je tema njegovih izjava i pisama kao i triju oporuka. Od proljeća 1953. godine kobno su se razvijale, već od Lepoglave, "policitemia rubra vera", tromboza nogu i bronhijalni katar. Bio je potreban sustavne bolničke njege, premda su liječnici, strogo kontrolirani od režima, činili sve što su mogli. Odbijao je svaku povlasticu liječenja koja bi mogla značiti da je pokleknuo pred nepravednim sucima i pred režimom te tako pokolebati kler i druge ljude u vjerničkoj izdržljivosti. Tako su sve teži bolovi postali dio njegova zatočeničkog života, ali je on to strpljivo podnosio sve do smrti. Sveto je umro 10. veljače 1960. još za vrijeme izdržavanja nepravedne kazne. Umro je kako se to u mučeničkom rječniku kaže "ex aerumnis carceris" - od "zatvorskih tegoba", ali moleći za progonitelje i s Gospodinovim riječima na usnama: "Oče, budi volja tvoja!" Njegov krepostan život i mučeničku smrt Božji je narod prepoznao i častio već za života, a osobito nakon smrti, unatoč komunističkim zabranama i progonima. Blaženim ga je proglasio papa Ivan Pavao II. u Mariji Bistrici 3. listopada 1998. godine. Iza glavnoga oltara zagrebačke katedrale gdje se nalazi grobnica zagrebačkih nadbiskupa pohranjeni su i zemni ostaci bl. Stepinca. Cvijeće i svijeće te zahvale za uslišane milosti po zagovoru bl. Stepinca neprestano rese taj divni prostor jer su hodočasnici prepoznali u njemu osobnog zagovornika kao i zagovornika cijelog hrvatskog naroda.



NOVI CENTAR - KARLOVAC

<http://www.presveto-srce-isusovo.hr>

TJEDNI INFORMATIVNI LISTIĆ ŽUPE

PRESVETOGA SRCA ISUSOVA

PETA NEDJELJA KROZ GODINU -

09.02.2014. - GODINA I., BR. 20



“Vi ste svjetlost svijetla.”

Čitanje svetog Evandjelja po Mateju

U ono vrijeme: Reče Isus svojim učenicima: »Vi ste sol zemlje. Ali ako sol obljutavi, čime će se ona osoliti? Nije više ni za što nego da se baci van i da ljudi po njoj gaze.« »Vi ste svjetlost svijeta. Ne može se sakriti grad što leži na gori. Niti se užije svjetiljka da se stavi pod posudu, nego na svijećnjak da svijetli svima u kući. Tako neka svijetli vaša svjetlost pred ljudima da vide vaša dobra djela i slave Oca vašega koji je na nebesima.

Riječ Gospodnja Mt 5, 13-1

Misli za današnje evanđelje

Biti **sol** zemlji i **svjetlo** svijetu

Za evanđelje imamo nastavak Isusova Govora na gori. Ovaj odlomak pretpostavlja Blaženstva kao Isusov primjer i preporuku o nenasilnom ponašanju u svijetu gdje ima nasilja i nepravde. Tako je on postupao i na to zove svoje vjernike. U današnjem kratkom odlomku zove vjernike da budu sol zemlji i svjetlo svijetu. To je naš zajednički poziv. Kao što je Isus svojim postupanjem i učenjem sol i svjetlo ljudima s kojima se susreće, tako bismo trebali biti i mi njegovi vjernici. Isus traži da se na našim postupcima odražava ono što on čini i govori. Danas molimo da budemo sol koja daje ukus i čuva od kvarenja te svjetlo koje sjaji i grije.

Pitanja za tiho razmišljanje:

1. Jesam li zahvalan Bogu što me je doveo u kontakt s osobama koje su mi pomogle otkriti prave vrijednosti u životu?
2. Jesam li "sol" i "svjetlo" koje omogućuje da u drugima isklija i raste ono što je u njima najbolje?

Misne nakane kroz tjedan

10.02. Ponedjeljak – Bl. Alojzije Stepinac, biskup i mučenik

07:30 = Goran Jajčević

10:30 = dan vojne kapelanije "Blaženi Alojzije Stepinac", misu predvodi prečasni Damir Vrabec, kancelar Bjelovarsko - križevačke biskupije.

19:00= sv. misa u zagrebačkoj Prvostolnici

11.02. Utorak– Bl. Djevica Marija Lurdska

18:00 = Antonia i Vojimir Šandrak; Anka i Pavao Kasunić; Željko i Roza Bursić; Stanislav, Anka i Marijan Hudec; Amalija, Franjo i ob. Đakovac; za sve bolesne i nemoćne.

Nakon mise molitveni susret za bolesnike

12.02. Srijeda – Melecije, Zvonimir

07:30 = ob. Pleša

13.02. Četvrtak – Katarina Ricci

07:30 = Josipa i Marija Jelušić

14.02. Petak – Valentin, Zdravko

18:00 = Ankica Vugrinec; Kazimir Kučan; Ankica i Rudolf Vrcek, Ivan Kovačina

15.02. Subota – Onezim, Faust, Klaudije

07:30 = Jaga i Josip Lukić

10:00 = krštenje Jan Ristevski

17:30 = vjenčanje Horvat -Štefanac

16.02. Nedjelja – ŠESTA NEDJELJA KROZ GODINU

09:00 = Milan Radošević

10:30 = župna sveta misa

18:00 = Nikola Šegota

- Ženidbu žele sklopiti:

Adriano Bakić, sin Predraga i Amalije r. Miletić - župa Dubovac i **Ivana Juratović**, kći Stjepana i Ankice r. Barić - župa Sv. Juraj Lađevac. Vjenčanje je 22.02.2014. u Novom Centru.

- Vjeronauk za 7. i 2. razrede je po redovitom rasporedu.
- 4., 5., i 6. razredi započinju s vjeronaukom u drugoj polovici Veljače.
- Ministranti imaju susrete subotom u 11:00 sati, pozivamo također sve koji žele služiti Gospodinu ministriranjem kod oltara neka se jave u sakristiju ili dođu na susret ministranata.
- U utorak 11. veljače kod večernje svete mise mogućnost primiti bolesničko pomazanje. Dovedite svoje bolesne i starije, učinimo dobro za bližnjega. Jedan sat prije mise se isposvijeda.

Molitva za uspjeh na ispitu

Dobri Bože, hvala ti na svim darovima koje si mi dao. Udjeli mi milost da se uvijek njima služim tebi na slavu, za svoje posvećenje i na dobro drugih. Daj da uvijek budem radosna srca. Blagoslovi moje roditelje, prosvijetli učitelje, nastavnike i profesore, pomoz mi prijateljima. Daj da, zagovorom nebeske majke Marije, moje učenje bude nagrađeno uspjehom. Molim te, vodi moj razum i učvrsti volju da svjesno vršim svoje dužnosti i zaslužim uspješno položiti ispit za koji se spremam. Amen

U četvrtak 13. veljače s početkom u 20 sati, održat će se klanjanje za studente u zagrebačkoj katedrali.

SVETAC TJEDNA

Bl. ALOJZIJE STEPINAC, biskup imučenik (1898. - 1960.)



Alojzije Stepinac peto je od osmero djece u pobožnoj i radišnoj obitelji Josipa i Barbare r. Penić. Rodio se 8. svibnja 1898. u selu Brezariću u župi Krašić, četrdesetak kilometara od Zagreba. Kršten je slijedećeg dana na ime Alojzije Viktor. Pučku školu završio je u Krašiću, a od 1909. kao pitomac Nadbiskupijskog orfanotrofija pohađao je gornjogradsku klasičnu gimnaziju. Nakon 6. razreda prijavljuje se kao kandidat za svećeništvo. Maturirao je 28. lipnja 1916. u skraćenom školskom roku, nakon čega je mobiliziran u austrijsku vojsku. Nakon šestomjesečnog časničkog tečaja na Rijeci bio je poslan na talijanski front kod Gorice. U bitkama na rijeci Piavi, u srpnju 1918. pao je u talijansko zarobljeništvo odakle se, kao solunski dobrovoljac, oslobodio u prosincu 1918. U proljeće 1919. bio je demobiliziran. Ujesen 1919. upisao se na Agronomski fakultet Sveučilišta u Zagrebu, ali ubrzo napušta studij da se posveti poljoprivredi u rodnom selu. U isto se vrijeme aktivira u redovima katoličke mladeži. Ljeti 1924. napokon se odlučuje za svećeničko zvanje. Ujesen ga nadbiskup Antun Bauer šalje u rimski kolegijum Germanicum-Hungaricum te od 1924. do 1931. studira na Papinskom sveučilištu Gregoriani. 26. listopada 1930. u Rimu je zaređen za svećenika. Mladu misu je slavio u crkvi Santa Maria Maggiore, uz njega je njegov mladi kolega i poslije njegov nasljednik na zagrebačkoj nadbiskupskoj katedrali i prefekt Kongregacije za nauk vjere, kardinal Franjo Šeper. U srpnju 1931. godine, kao dvostruki laureat iz filozofije i teologije, vraća se u domovinu. U nadbiskupskom dvoru obavlja službu ceremonijara. U slobodno vrijeme se posvećuje karitativnom radu te nadbiskup Bauer na njegovu inicijativu 23. studenoga 1931. ustanovljuje dijecezanski Caritas. Papa Pio XI. imenuje ga 28. svibnja 1934. nadbiskupom koadjutorom s pravom nasljedstva. Bio je tada najmlađi biskup na svijetu s 36 godina života i nepune četiri godine svećeništva. Na Ivanje, 24. lipnja 1934. zaređen je za biskupa u zagrebačkoj katedrali. Nakon smrti zagrebačkog nadbiskupa Bauera 7. prosinca 1937. preuzima izravnu upravu zagrebačke nadbiskupije, a uskoro i predsjedništvo tadašnje Biskupske konferencije Jugoslavije. Kao pastir Crkve zagrebačke nastoji se što češće izravno susresti s klerom i vjernicima diljem nadbiskupije. Promiče svestranu duhovnu obnovu, osobito euharistijsku i marijansku pobožnost. Zalaže se za dobar katolički tisak (pokrenuo je katolički dnevnik "Hrvatski Glas"). Potaknuo je izdanje novog cjelovitog prijevoda Svetoga pisma. U Brezovici osniva prvi karmel u Hrvatskoj. Sa svim hrvatskim biskupima zauzeto planira proslavu 1300. obljetnice veza Hrvata sa Svetom Stolicom (641-1941) što je zbog rata odgođeno sve do proslave na Mariji Bistrici 1984.